

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Ghenov Stepan XXXX, născut la XXXX, originar și domiciliat în or. XXXX, str. XXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.03.2015 – 16.12.2015 (prima instanță);
2. 22.01.2016 – 07.04.2016 (instanța de apel);
3. 05.09.2016 – 14.02.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 16 decembrie 2015, Ghenov Stepan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 8 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 ani.

În privința corpurilor delictive – trei seringi medicale de 20 ml în care se afla masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde care reprezintă marijuană care se atribuie la substanțele narcotice în cantitate 45,9 gr aflate spre păstrare la Inspectoratul de Poliție Cahul s-a dispus a fi nimicite.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că în circumstanțe neelucidate de organul de urmărire penală, Ghenov Stepan a procurat substanțe narcotice și le-a păstrat asupra sa, în Penitenciarul nr. 5 din orașul Cahul, fără scop de înstrăinare, iar în procesul escortării le-a transportat în Penitenciarul nr. 13, din mun. Chișinău, unde la 29 decembrie 2012, în jurul orei 11:00, în procesul percheziției corporale asupra deținutului Ghenov Stepan și asupra bunurilor personale ale acestuia, efectuată în secția de primire - predare a Penitenciarului nr. 13 din mun. Chișinău, într-un flacon pentru șampon „Head&Shoulders”, unde au fost depistate și ridicate trei seringi, în care era păstrată o masă vegetală uscată și

mărunțită de culoare verde, care conform raportului de expertiză nr. 500 din 27 februarie 2013, reprezintă marihuană și se atribuie la substanțele narcotice.

Cantitatea substanței narcotice (marihuană uscată) constituie în total 45,9 grame, care conform prevederilor Hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, se consideră cantitate în proporții mari.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Ghenov Stepan în baza art. 217 alin. (3) Cod penal, păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiunile prevăzute la alin. (2) săvârșite pe teritoriul penitenciarului.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Ghenov Stepan cu avocatul său Saganscaia Oxana, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ghenov Stepan să fie achitat de sub învinuirea imputată, invocând în motivare că:

- Ghenov Stepan nu a comis infracțiunea incriminată;
- atât urmărirea penală cât și cercetarea judecătorească au fost unilaterale, deoarece s-a ținut cont doar de probele învinuirii. La emiterea sentinței, instanța de judecată a ținut cont doar de declarațiile martorilor din partea acuzării, care la rândul său sunt colaboratori ai Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, însă la cercetarea acestui caz au rămas multe circumstanțe neelucidate, care urmează a fi luate în favoarea inculpatului;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că la materialele dosarului penal lipsește înregistrarea video din 29 noiembrie 2012 de pe dispozitivele de supraveghere, care erau instalate în încăperile specializate pentru percheziționarea condamnaților parveniți în Penitenciarul nr. 13;

- administrația Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, intenționat nu a păstrat înregistrarea video, deoarece vizionându-le, s-ar putea observa, că la 29 decembrie 2012, totul s-a petrecut în vizorul condamnaților, care tot ar fi putut da declarații referitor la cele văzute;

- în aceeași zi, pînă a ajunge în Penitenciarul nr. 13, a fost deja percheziționat la ieșire din Penitenciarul nr. 5, or. Cahul și nu au fost depistate careva obiecte interzise asupra sa, iar cele declarate de către martorii audiați în ședința de judecată, care au afirmat faptul, precum că Ghenov Stepan a refuzat să-i fie efectuată percheziția corporală la intrare în vagonul de escortare, nu sunt confirmate cu nimic. În astfel de cazuri, în conformitate cu instrucțiunile interne a penitenciarului, urma să se întocmească un raport în acest sens, însă în dosarul penal lipsește astfel de raport;

- fiind supus percheziției corporale la 29 decembrie 2012 în Penitenciarul nr. 13, Ghenov Stepan nu era de unul singur în încăperea specializată pentru percheziții și pe masa spre care a fost condus, se afla sacoșa și lucrurile ale altor condamnați. A solicitat să fie luate obiectele de pe masă, însă solicitarea lui a fost ignorată. Mai mult ca atât, în momentul presupusei depistări asupra sa a flaconului de șampon „Head&Shoulders” în care se aflau trei seringi cu substanța mărunțită de culoare verde, el a negat implicarea sa în privința lucrurilor depistate. În acest caz, organele de drept urmau să-i ia amprente și să efectueze expertiza dactiloscopică, pentru a stabili cui îi aparține acest flacon;

- procurorul intenționat nu a audiat alți condamnați, care la 29 decembrie 2012 au fost escortați împreună cu el în Penitenciarul nr. 13. Respectivetele persoane ar fi putut da declarații referitor la faptul, dacă a avut loc percheziția corporală la ieșirea din Penitenciarul nr. 5 din or. Cahul, la fel, cum au fost conduși în vagoane, dacă a existat acces din exterior la condamnați, cum au fost escortați condamnații și cum a fost efectuată percheziția în Penitenciarul nr. 13.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ghenov Stepan a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, dar la solicitarea procurorului au fost cercetate probe administrate în prima instanță, în consecință instanța de apel a constatat că prima instanță la judecarea cauzei nu a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, greșit la recunoscut pe Ghenov Stepan vinovat de o infracțiune care nu a fost săvârșită de către acesta.

Totodată, instanța de apel a indicat că prima instanță contrar prevederilor art. 24 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței s-a bazat doar pe probele acuzării, fiind audiați doar martorii, care sunt colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul și nr. 13 Chișinău, lăsând fără atenție și apreciere declarațiile inculpatului Ghenov Stepan, invers considerând că prin declarațiile sale inculpatul dorește să evite răspunderea penală, reținând ca motiv în culpa inculpatului faptul că acesta a refuzat efectuarea percheziției corporale.

La fel, instanța de apel ținând cont de prevederile pct. 125, 89 a Hotărârii cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 și art. 242¹ pct. 2), 245 alin. (1) Cod de executare, a menționat că la materialele cauzei penale lipsesc careva acte emise de administrația Penitenciarului nr. 13, întru aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Ghenov Stepan, fiind întemeiat argumentul apelantului Ghenov Stepan, că Administrația Penitenciarului urma să documenteze refuzul lui de la efectuarea percheziției corporale.

În același context, instanța de apel a specificat că din sentința primei instanțe rezultă că martorul Mazurchevici Andrei, fiind audiat în cadrul primei instanțe, a declarat că sala unde a avut loc percheziția este dotată cu aparataj de video înregistrare. Se filmează permanent și este persoană responsabilă care monitorizează întreg procesul de înregistrare video. Declarație confirmată și prin informația prezentată de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, precum că în Penitenciarul nr. 13 camera de primire-predare a deținuților spre judecări din Penitenciarul nr. 13, Chișinău pe perioada anului 2012 a fost monitorizată permanent de camere de supraveghere video, însă instituția nu dispune de posibilități tehnice de a păstra informația acumulată pentru perioada îndelungată de timp, iar la materialele cauzei nu a fost anexată o copie a înregistrării video de efectuare a percheziției la 29 decembrie 2012. Or, despre faptul că în urma percheziției în lucrurile personale ale condamnatului Ghenov Stepan au fost depistate substanțe interzise, s-a adus la cunoștință la aceeași dată, prin înaintarea comunicatului special către Directorul general DIP MJ RM și Procuraturii sectorului Centru, cât și Comisariatului de poliție sect. Centru. (f.d. 9, vol. I), iar la 16 ianuarie 2013 a fost emisă Ordonanța privind pornirea urmăririi penale în baza art. 217 alin. (3), lit. c), e), art. 322 alin. (1) Cod penal, în privința lui Ghenov Stepan pe faptul depistării substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarului și pentru transmiterea tănuită de la control prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor (f.d. 2, vol. I).

Astfel, instanța de apel a reținut că la la caz urmau a fi anexate drept probe înregistrările din camera de primire-predare din cadrul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, care însă au fost ignorate.

Instanța de apel a mai stabilit că în cadrul urmăririi penale au fost ignorate și cerințele art. 154 alin. (1), (2), (3) Cod procedură penală, care prevede, că organul de urmărire penală este în drept să colecteze mostre care reflectă particularitățile omului viu, cadavrului, animalului, substanței, obiectului dacă investigarea lor are importanță pentru cauza penală. Organul de urmărire penală este în drept să colecteze mostre de la bănuț și învinuit. Organul de urmărire penală, de asemenea, poate dispune colectarea mostrelor de la martori sau partea vătămată, dar numai în cazul în care trebuie să verifice dacă aceste persoane au lăsat urme la locul unde s-a produs evenimentul sau pe corpurile delict. Astfel, a fost constatat, că nu a fost numită o expertiză dactiloscopică pentru stabilirea cui aparțin mostrele urmelor papilare de pe ambalajul șamponului, în care au fost depistate substanțele narcotice.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că există multe dubii în probarea învinuirii inculpatului Ghenov Stepan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, iar în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii unei persoane, care nu pot fi

înlăturate în condițiile acestui cod, urmează a fi interpretate în favoarea învinuitului, inculpatului.

La fel, instanța de apel a notat că își fundamentează decizia de achitare a lui Ghenov Stepan de sub învinuirea imputată pe probele administrate la cauza penală, care au fost verificate suplimentar și în ședința instanței de apel, și care în ansamblu au confirmat că acțiunile lui Ghenov Stepan nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, fapta nefiind săvârșită de inculpat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, indicând ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis, invocând în motivare că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- careva temei de a pune la îndoială veridicitatea cumulului de probe examinat nu a fost atestat;

- argumentele instanței de apel referitor la achitarea inculpatului Ghenov Stepan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, vin în contradicție cu probele acumulate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, iar învinuirea imputată și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul examinării cauzei în instanța de apel;

- instanța de apel, casând sentința în privința lui Ghenov Stepan a pus la bază o altă apreciere a probelor, decât cea dată de către prima instanță și în special a declarațiilor martorilor, cât și probelor scrise, expuse în rechizitoriu, la fel instanța de apel a făcut o dublă și contradictorie motivare a temeiurilor de fapt și de drept;

- instanța de apel în partea descriptivă a deciziei sale, în pct. 10.1 ajungând la concluzia și invocând drept temei a achitării inculpatului „...*La baza acestei soluții colegiul pune toate probele administrate, care au fost supuse unei verificări nemijlocite și suplimentare în ședința instanței de apel și care, în ansamblul lor, confirmă că acțiunile lui Ghenov Stepan nu întrunesc elementele infracțiunii, prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal.*” Pe când în partea dispozitivă a deciziei sale a indicat ca temei de achitare că fapta nu a fost săvârșită de inculpat;

- la adoptarea soluției de achitare, instanța de apel urma ca, în conformitate cu prevederile art. 394, art. 417 Cod de procedură penală, deoarece s-a rejudecat cauza după regula primei instanțe, să constate fapta săvârșită de către Ghenov Stepan, respectiv, probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care instanța a respins alte probe ale acuzării;

- instanța de apel, judecând apelul declarat de avocat în interesul inculpatului n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită;
- instanța de apel, și-a argumentat soluția foarte superficial privitor la admiterea apelului și la aprecierea critică a mai multor probe ale acușării;
- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor probelor acușării, care nici nu și-a argumentat în condițiile legii procesual penale soluția adoptată;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat și celor care au stat la pronunțarea sentinței de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.217 alin. (3) lit. e) Cod penal, conform indicilor - păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiunile prevăzute la alin. (2), săvârșite pe teritoriul penitenciarului;
- instanța de apel nu a respectat prevederile art. 101 alin. (1), (4), 394 alin. (1) pct. 1), 2), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și pct. 22.2 din Hotărârea Plenului CSJ din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel;
- potrivit procesului-verbal, instanța de apel a cercetat în cadrul ședinței de judecată probele propuse de partea acușării fără a analiza conținutul lor, doar le-a enumerat în descriptivul deciziei instanței de apel;
- instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, luând o poziție eronată în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, totodată acordând credibilitate sporită doar declarațiilor inculpatului privind nevinovăția sa de comiterea faptelor constatate de organul de urmărire penală;
- instanța de apel a neglijat și incorect a statuat, că probele acușării, declarațiile martorilor, colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul și nr. 13 Chișinău, nu pot fi puse la baza învinuirii inculpatului, în lipsa înregistrărilor video privind percheziția inculpatului Ghenov Stepan din 29 decembrie 2012, care urmau a fi ridicate din cadrul Penitenciarului nr. 13, astfel că a acordat atenție și apreciere deosebită declarațiilor inculpatului Ghenov Stepan;
- sentința instanței de fond în privința inculpatului Ghenov Stepan este una legală și întemeiată, probele fiind corect apreciate, constată corect o situație de fapt, concluzia acesteia a fost întemeiată pe aprecierea corectă a probelor acumulate și examinate ce confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal;
- instanța de apel, fără nici un motiv nu s-a expus asupra declarațiilor martorilor Mazurchevici Andrei, Viscun Valentin, Vezetiu Gheorghe, Tănas Andrei, Ganța Igor, Vieru Alexei, Bejan Sergiu, Codrean Vasile, Tudorică Vitalie, Chirița

Filip, Tcaciuc Anatoli, nici în privința celorlalte probe examinate, trecute prin procesul-verbal de percheziție și ridicare din 29.12.2012 (f.d.23-24); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.12.2012 (f.d. 19-22); raportul de expertiză chimică nr. 2 din 05.01.2013 (f.d. 52-57);

- instanța de apel nu a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului, care vin în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate în cadrul ședinței de judecată;

- opinia instanței de apel despre lipsa înregistrărilor video privind percheziția inculpatului Ghenov Stepan din 29 decembrie 2012, care urmau a fi ridicate din cadrul Penitenciarului nr. 13; lipsa actelor emise de administrația Penitenciarului nr. 13 întru aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Ghenov Stepan, fiind întemeiat argumentul apelantului Ghenov Stepan, că Administrația Penitenciarului urma să documenteze refuzul lui de la efectuarea percheziției corporale, nu pot determina pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului atâta timp cât există probe contrare ce dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate;

- instanța de apel a invocat despre necesitatea administrării unor probe noi, care trebuiau fi acumulate la etapa urmăririi penale, deși conform prevederilor art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu

numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că procurorul în recurs, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în ședința de judecată a primei instanțe, descrise și în sentință (f.d. 29-30, vol. II), și corect a adoptat soluția de condamnare a lui Ghenov Stepan, în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiunile prevăzute la alin. (2), săvârșite pe teritoriul penitenciarului, stabilind veridic că învinuirea adusă inculpatului în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, după cum e expusă în rechizitoriu, se confirmă parțial, nefiind demonstrată procurarea și utilizarea substanțelor narcotice în proporții mari.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a admis apelul declarat de inculpatul Ghenov Stepan cu avocatul său Saganscaia Oxana, a casat sentința și l-a achitat pe Ghenov Stepan de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că, la argumentarea soluției, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, acordând o valoare primară declarațiilor inculpatului Ghenov Stepan, în detrimentul probelor administrate de partea acuzării, fără a aduce argumente plauzibile de respingere a valorii probatorii a acestor probe, achitându-l neîntemeiat pe Ghenov Stepan de comiterea faptei imputate.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că este neclară poziția instanța de apel care a specificat în decizia sa că există mai multe dubii în probarea învinuirii lui Ghenov Stepan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, care nu au fost înlăturate, motivând în acest aspect că la cauza penală nu a fost administrată înregistrarea video din 29 decembrie 2012 și că este întemeiat argumentul apelantului Ghenov Stepan precum că dacă ar fi refuzat acesta

să fie percheziționat, de către administrația Penitenciarului urma să fie documentat refuzul său, fapt ce nu a fost efectuat, fără a ține însă cont de faptul că aceste argumente nu pot justifica pronunțarea unei sentințe de achitare, din moment ce la cauza penală respectivă, prima instanță și-a întemeiat soluția de condamnare a lui Ghenov Stepan în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe un cumul de probe suficient, care și în opinia instanței de recurs ordinar demonstrează vinovăția lui Ghenov Stepan în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând decizia instanței de apel conchide că instanța de apel a adoptat soluția în cauză, bazându-și concluzia pe aceleași probe examinate în prima instanță, enumerând aceste probe în decizia sa (f.d. 72, vol. II), însă nejustificat dă o valoare primordială declarațiilor inculpatului Ghenov Stepan care și-a negat vinovăția și omite de a le corobora cu celelalte probe cercetate de prima instanță conform cerințelor prevăzute de art. 366 – 373 Cod de procedură penală, din analiza cărora prima instanță just a concluzionat că s-a confirmat cu certitudine că cele trei seringi în care se conținea masa vegetală (marijuană uscată) au fost depistate anume în lucrurile personale a inculpatului Ghenov Stepan și astfel acesta este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal.

În acest context, se atestă că prima instanță corect a reținut că vinovăția inculpatului Ghenov Stepan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, se confirmă pe deplin prin declarațiile martorului Viscun Valentin care a declarat în prima instanță (f.d. 24, vol. II), că *„la 19.12.2012 în procesul percheziției corporale a inculpatului Ghenov Stepan, el personal a depistat în lucrurile lui Ghenov Stepan flaconul de șampon, în interiorul căruia s-au depistat trei seringi cu masă vegetală, mai relatând că în camera unde s-a efectuat perecheziția erau 6 mese, iar pe o masă se pun bunurile doar a unui deținut, iar la masa unde a fost percheziționat Ghenov Stepan nu puteau fi bunurile altor deținuți, iar Ghenov Stepan înainte de percheziție a afirmat că bunurile de pe masă sunt ale lui și că în ele nu este nimic”*, susținute și prin declarațiile martorilor Mazurchevici Andrei (f.d. 23, vol. II), Vezitiu Gheorghe (f.d. 22, vol. III), la fel martorii Tudorică Vitalie (f.d. 20, vol. II), Chirița Filip (f.d. 19, vol. II), Tcaciuc Anatoli (f.d. 18, vol. II), colaboratori ai Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare, au declarat unanim că pe parcursul transportării deținuților din Penitenciarul nr. 5 în Penitenciarul nr. 13, deținuții nu au primit careva colete, bunuri de la alte persoane și nici între ei nu s-au schimbat cu gențile, fapt ce în opinia instanței de recurs ordinar exclude orice eventualitate ca flaconul de șampon în care au fost depistate seringile cu masă vegetală (marihuană), să fi aparținut altui deținut decât inculpatul Ghenov Stepan.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră nejustificată concluzia instanței de apel de a pune la dubiu veridicitatea declarațiilor acestor martori, pe motiv că sunt

colaboratorii a Instituțiilor Penitenciare, fără a lua în considerare faptul că toți acești martori au fost audiați în condițiile art. 370 Cod de procedură penală, iar înainte de audiere au dat jurământ și au fost preveniți de răspunderea penală pentru declarații false, motiv din care instanța de recurs ordinar stabilește că nu există nici un temei de a pune la dubiu veridicitatea declarațiilor date de acești martori în prima instanță.

De asemenea, se atestă caracterul contradictoriu a concluziei instanței de apel în pct. 9 a deciziei sale în motivarea soluției de achitare, în care aceasta notează că nu consideră ca întemeiat argumentul inculpatului Ghenov Stepan, precum că fiind supus percheziției corporale la 29 decembrie 2012 în Penitenciarul nr. 13, nu era de unul singur în încăperea specializată, pe masă se mai aflau lucruri și a altor condamnați, iar rugămintea lui către colaboratorii penitenciarului de a le lua de pe masă au fost ignorate, or prin respingerea acestui argument a inculpatului, instanța de apel s-a contrazis, confirmând în acest fel veridicitatea declarațiilor martorilor Viscun Valentin, Mazurchevici Andrei și Vezitiu Gheorghe, care au declarat că în camera specializată pe masa unde a fost percheziționat Ghenov Stepan se aflau doar lucrurile personale a acestuia, nefiind posibil ca pe această masă să se fi aflat bunurile altor deținuți, fapt ce denotă încă o dată cu certitudine legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe.

Nu în ultimul rând, se mai relevă că instanța de apel fără nici un motiv contrar principiului contradictorialității, prevăzut în art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, la examinarea cauzei în ordine de apel nu a supus cercetării obiective a întregului material probator administrat la dosar inclusiv și probelor scrise administrate de partea acuzării, examinate în ședința primei instanțe care au stat la baza soluției primei instanțe de condamnare a lui Ghenov Stepan, verificate și în ședința instanței de apel, cum ar fi:

„ - procesul-verbal de percheziție și ridicare din 29.12.2012 (f.d.23, vol. I) în baza căruia s-au ridicat de la Ghenov Stepan trei seringi medicale de 20 ml, în care se afla masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, cu miros specific;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.12.2012 (f.d. 19-22, vol. I) în cadrul căreia s-au ridicat de la Ghenov Stepan trei seringi medicale de 20 ml, în care se afla masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde;

- raportul de constatare tehnico – științifică nr. 2 din 05.01.2013 (f.d. 28-29, vol. I), prin care s-a constatat că masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, reprezintă marihuană și se atribuie la substanțele narcotice de origine vegetală, neutilizate în scopuri medicale, obținute artizanal din plante de cânepă, cu masa totală (în stare uscată), conținută în cele trei tuburi, constituie 47,32 gr;

- raportul de expertiză nr. 500 din 27.02.2013 (f.d. 52-57, vol. I), prin care s-a stabilit că masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, reprezintă marihuană, se atribuie la substanțele narcotice, cantitatea substanței narcotice (marihuană uscată), constituie în total 45,9 gr. ”

Mai mult, instanța de apel enunță în decizia sa că nu a fost numită o expertiză dactiloscopică pentru stabilirea amprentelor de pe ambajului flaconului de șampon, în care au fost depistate substanțele narcotice, la ce instanța de recurs ordinar menționează că lipsa unei expertize dactiloscopice în speța dată nu exclude faptul că vinovăția lui Ghenov Stepan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, a fost confirmată prin probele descrise în sentință, iar instanța de apel urma să țină cont de principiul contradictorialității, care conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, stabilește că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016 ca fiind neîntemeiată și cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul din 16 decembrie 2015, prin care Ghenov Stepan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, din motiv că apelul a fost greșit admis în speță confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Ghenov Stepan XXXX**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul din 16 decembrie 2015 în privința aceluiași inculpat, prin care el a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, la 3 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 ani.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru